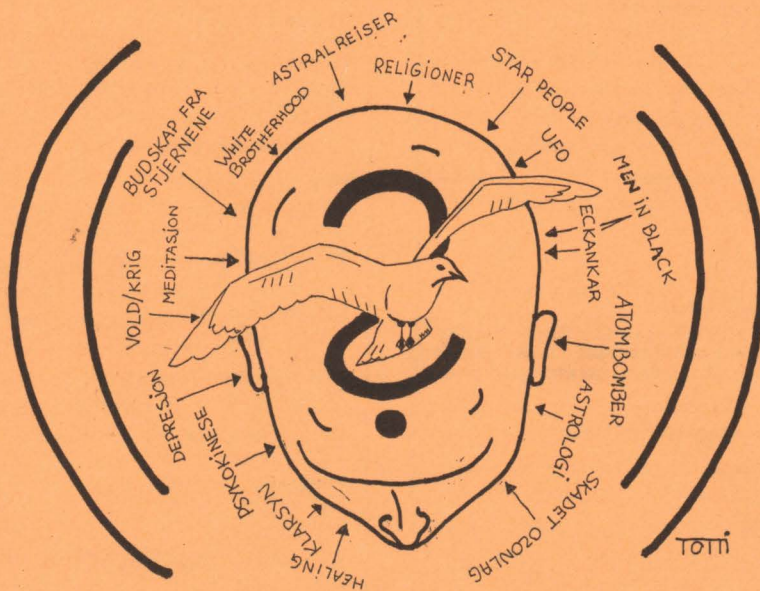

1992 - 11. ÅRGANG

NÆRKONTAKT MED TRO

ABONNEMENT KR 70. -

-

LØSSALG KR. 35.- PR. NR.

TIDSSKRIFTET UFO SPESIALHEFTE 1992

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende forening

ISSN 0800-1758

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av foreningen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 05-28 01 26

Redaksjonsråd:

Komiteen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 062-90 752

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 05-23 17 59

Abonnement/medlemskap

Tidsskriftet UFO utkommer med 2 ordinære nummer i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen og koster for 1992 kr. 70,-. Beløpet betales enkeltst over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenene og utforskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlig for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger. Stoff fra bladet må kun gjengis med fullstendig kildeangivelse. Redaksjonen mottar gjerne stoff og innlegg, men forbeholder seg retten til å redigere/forkorte.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse:

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling Strand

Informasjons og kontaktadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 033-86 500 m. automatisk tlf. svarer
Mobiltlf.: 080-81 800

Rapportsentral

Odd-Gunnar Røed
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 033-86 500

Torfrid Urdal
Rygg
4448 Gyland
Tlf.: 043-76 660

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst

Ole Jonny Brønne
Sølvreien 10
3033 Drammen
Tlf.: 03-88 52 62

Alternativt:
Ravnskroen 25 B
1254 Oslo
Tlf.: 02-61 92 80

UFO-NORGE Sør

Torfrid Urdal
Rygg
4448 Gyland
Tlf.: 043-76 660

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 05-28 01 26

UFO-NORGE Midt - kontaktperson:

Geir Belsvik
Marithaugen 5
7350 Buvika
Tlf.: 07-86 50 22

UFO-NORGE Nord - kontaktperson:

Øyvind Aarsnes
Gneisveien 99
9022 Krokeldalen
Tlf.: 083-30 021

Trykk:

UFO-NORGE, avd. Vest.

NÆRKONTAKT MED TRO

Av Torfrid Urdal.

*-Mennesket vil alltid trenge tro og fantasi.
Men denne troen behøver ikke å være blind,
og fantasien behøver ikke å være fri. -*

Som alltid når menneskene står overfor ting de ikke forstår, blir også UFO-fenomenet innhyllt i en aura av mystikk.

Som en følge av dette oppstår et nesten ugjennomtrentelig slør rundt de faktiske hendelser. Det er ikke enkelt, men jeg vil her prøve å lette litt på dette sløret. Og selv om jeg bare er et vanlig menneske, uten titler og høyskoler, har jeg prøvd å se gjennom objektive briller. Men etter som dette heftet begynte å ta form, ble det stadig klarere for meg hvor vanskelig det er å være objektiv. Alle som har tankevirksomhet, er i utgangspunktet subjektive. Derfor er det mest ærlig å si at jeg har gjort mitt beste - og skal være den første til å innrømme at jeg ikke er perfekt!

Jeg er mangeårig medlem av UFO-NORGE, de siste par årene har jeg fungert som leder av Rapportsentralen. Organisasjonen jeg tilhører, prøver etter beste evne å forske på fenomenet etter vitenskapelige prinsipper. **Det vil si at vi hverken avviser eller forherliger én teori framfor andre.** Vi er stadig på leting og søker etter svar.

Men én ting er vi kanskje flinkere til enn de fleste vitenskapsfolk:

Vi innrømmer åpent og ærlig at vi ikke vet! Vi sier ikke at ting er umulige, selv om det ikke alltid er forenlig med de bestående fakta av i dag. Ingen trodde vi skulle gå på månen, før vi plutselig gjorde det.

Det har vært en vanskelig og tungvint sti å trække. Fordi vi ikke kan slå i bordet med basstante svar. Siden vi arbeider med et emne som er så omgitt av spørsmål, trekker vi hele tiden til oss mennesker som så gjerne vil gi oss svar. Men dette er som oftest svar som vi ikke kan tøre ved,

uten at det rakner i sømmene.

Teorier som er sydd sammen med troens tråd. Teorier som både kan være fullstendig feil, eller løsningen på gåten, uten at vi har mulighet til å vite det. Derfor forblir det teorier. Det er mulig å jobbe ut fra en teori, det er så, men man må ikke begynne i den gale enden. **Vi må først stille de rette spørsmålene for å få de rette svarene, ikke begynne med et svar.**

Mystikken kan bare fjernes med fakta. Hva da, hvis noen ikke vil leve uten mystikk? Hvis de tviholder på mystikken i redsel for å miste troen og håpet?

Ett er i hvertfall sikkert, vi kommer ikke videre!

Telefonstorm etter VG-reportasje.

I mitt arbeide møter jeg mange forskjellige mennesker. Og etter en telefostorm uten like i januar dette år, på grunn av en reportasje i VG om UFO, satt jeg nesten lamslått tilbake.

Jovisst var det mange hyggelige mennesker, folk som var interesserte i vårt arbeide, noen hadde hatt observasjoner de ville fortelle om, atter andre ville bli medlemmer. Men det var så utrolig mange som bare ringte for å fortelle oss at de hadde løsningen, det var unødvendig å forske videre. Et overveiende flertall av dem mente at almenheten rett og slett ikke "var i stand til" å forstå - og at løsningen på det vi kalte UFO-gåten ville komme "når verden var rede til det".

Etter dagevis i telefonen, som ringte til alle døgnets tider, var jeg, for å si det mildt - ganske oppgitt og irritert.

Det absolutt verste jeg vet av mennesketyper,

er de som hevder å vite alle svar, men sier at vi som ikke tror dem på deres ord, ikke er i stand til å forstå.

Vi er altså på en måte tilbakestående, og hvis vi er heldige vil vi en gang i framtiden kanskje bli i stand til å se det de allerede vet.

Men min irritasjon gikk etter hvert over til bekymring. Var dette en gjenspeiling av hvordan det norske folk så på UFO? En del som kategorisk avviste det fullstendig, en del som var oppriktig interessert i UFO som et faktisk fenomen, og så denne siste og absolutt største delen, som hevdet å ha svar på det?

Nei, jeg tror ikke det er realiteten, for den sistnevnte gruppen var vel den som var mest engasjert i den telefonbølgen som skyllet over oss. Ute i samfunnets hverdag er det nok flest av dem som ikke har noe spesielt forhold til fenomenet UFO.

Likevel, jeg går rundt med en nagende bekymring som ikke vil slippe taket. Slike "vitere" og "forstå-seg-på'ere", var ikke ukjente for meg. De dukker stadig opp på vår vei, der vi leter etter svar. Hittil har jeg behendig prøvd å styre utenom dem, fordi det er personer som har hengt seg opp i én teori, og har fått skylapper for alt annet som måtte dukke opp. Dette er ikke god forskeretikk for en seriøs ufolog, som må være åpen og fordomsfri, samtidig som den logiske sansen ikke må forsvinne opp i det blå, sammen med de UFO-fenomenene vi så gjerne skulle utforske.

Disse menneskene, som påstår å vite, har gjort nesten ubotelig skade for UFO-saken. Jeg sier

nesten, fordi det i de senere år har vist seg at flere og flere vitenskapsfolk tar fenomenet alvorlig. Kan nittiårene bli det tiåret hvor det er mulig å få noen svar?

Det er nemlig svært sannsynlig at begrepet UFO er et sammensatt problem.

Det finnes ikke bare ett svar, men mange. Hvilket betyr at vi som sagt må stille flere enn ett spørsmål.

Hittil har vi prøvd å holde en linje, der vi ikke stiller oss bak noen spesiell teori, og jeg håper og tror det vil fortsette å være UFO-NORGE's retningslinjer.

Men det er vel på tide at vi går inn i de forskjellige teoriene, i hvert fall de som har så mange begeistrede tilhengere?

Vi må ikke være så redde for å bli satt i en bås med merkelapp på, at vi ikke tør å sette oss inn i hva den enkelte teori består av.

La oss ta et lite skritt inn i det ukjente, men kun som observatører. Kanskje finner vi noen av de berømte puslespillbitene der, kanskje ikke. Men jeg tror det er nødvendig. Om ikke annet, så for å forsøke å forstå alle disse menneskene som hevder å ha svar.

Ubestridelige fakta

Til å begynne med, serverer jeg som forrett endel fakta:

Mennesker har helt siden de tidligste tider observert merkelige fenomener på himmelen, som de ikke har visst hva er. Det har blitt beskrevet i både skrifter og billedkunst.

En detalj fra et middelaldersk billedteppe som avbilder Jomfru Marias liv. Legg merke til den kuppelformede "UFO" som svever på himmelen til venstre.

En scene fra et freskomaleri fra 13-hundretallet. Hva er det som reiser over himmelen?

Over hele verden har folk rapportert om merkelige observasjoner. Fra bibelens Ezekiel og Jakob, via Christopher Columbus til eks-president Jimmy Carter.

Det er ikke én eller flere spesielle grupper av befolkningen som ser UFO. Rapportørene kommer fra alle samfunnslag, alle aldersgrupper, alle yrker. Det er alt fra skoleelever, husmødre, politifolk, flyvere, astronomer, lærere, politikere, håndverkere, militære... kort sagt, alle typer mennesker.

La oss ta en titt på noen observasjoner verden over:

Japan

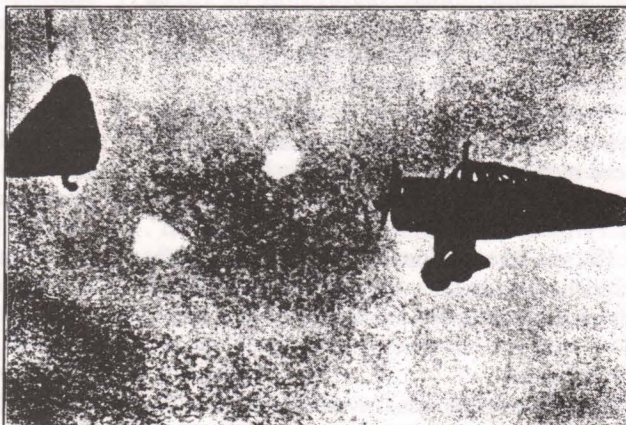
Om morgenen 17. oktober 1975 rapporterte japansk TV om en UFO-observasjon nær Akita flyplass i Nord-Japan. TV-reporter Masaki Ma-

chida var på flyplassen, da han fikk se et diskosformet objekt. Objektet var ca. 1700 meter over bakken, ca 8 km fra flyplassen. Omtrent 50 personer (inkludert luftkontroll-ledelsen og de ventende passasjerende) var i 5 minutter vitne til den skinnende gullfargede diskosen.

New York

Om kvelden 20. august 1975 begynte telefonene på politistasjonen, i avisredaksjoner, radio- og TV-stasjoner i Albany å ringe ustanselig. Forskrekke folk meldte om UFO. Kavalerist Michael Morgan ble sendt ut til et av åstedene. Da han kom dit, møtte han en politimann som allerede var kommet, og de betraktet et underlig skue på himmelen ca. 170 meter over Lake Saratoga. Et svært objekt, rødskinnende, blinket på og av som en kjempemessig lypære. To mindre

Både allierte og tyske fly ble under den annen verdenskrig forfulgt av uforklarlige ildkuler, såkalte "foo-fighters".

objekter dukket opp og "smeltet" sammen med det store. Nå slo trafikk-kontrollen på Albany flyplass alarm, i dét de hadde fått inn et objekt på radaren. Etter noen minutter kom de to små objektene til syne igjen, og forsvant i samme retning som de hadde kommet. Det første objektet beveget seg mot de to nervøse politimennene, og da det passerte over dem, ble de blendet av et skarpt, hvitt lys som skinte ut fra sentrum. Stille beveget det store fartøyet seg rundt, og begynte sakte å bevege seg bort. Plutselig var det borte, og politimennene beskrev det "som om noen hadde strukket seg opp og skrudd av en bryter".

I flytårnet fulgte de UFOets bevegelser på radaren i 45 minutter, da mistet de det. Like etter mottok de et anrop fra en pilot i et militærfly, 2700 meter over Albany-området. Piloten advarte mot "en rød ildkule, drøye 300 meter over flyet, med kurs mot flyplassen". Radarkontrollørene anslo objektets hastighet til i overkant av 5000 km i timen.

Samtidig ble det meldt om store diskosformede objekter og skinnende lys på himmelen, i lav høyde, 85 km lenger nord, over Lake George.

Australia

Den mest kjente hendelsen i Australia skjedde i 1978, da piloten Frederick Valentich forsvant med sitt fly, etter å ha rapportert om et UFO.

21. oktober fløy den 20 år gamle piloten et lånt énmotors Cessna 182, fra Moorabbin flyplass med mål King Island. Kl.07.06 meldte Valentich til Melbourne lufttårn om et stort fly i 1500 meters høyde. Tårnet svarte at det ikke fantes lufttrafikk under 5000 fots høyde (1500 meter), og spurte om han kunne identifisere det.

"Det har fire skarpe lys, ser ut som landingslys... nå kommer det mot meg... det ser ut til å leke med meg! Det har en utrolig hastighet og aksellerasjon. Det flyr forbi... det er langt... det har grønt lys og et slags metallisk lys på utsiden".

Det var det siste noen hørte fra Frederick Valentich. Leteaksjoner førte ikke fram, og fremdeles, 14 år etter, er forsvinningen et mysterium.

New Guinea

Her har vi en nærkontakt av tredje grad, som har

blitt en "klassiker" innen ufologien. Pastor William Booth Gill var i 1959 ansvarlig leder for Boainai Misjonsstasjon. 26. juni kl.1845 kom han ut fra spisesalen, og tittet opp mot himmelen. Han så Venus, som var klar og tydelig på denne tiden av året.

Til sin overraskelse så han også et skinnende objekt som begynte å bevege seg mot ham. Lærer Stephen Gill Moi, og 25 andre innfødte kom til.

Da objektet var i en høyde av ca.170 meter, kunne de alle se fire menn, som beveget seg på toppen av objektet. Det så ut som om de arbeidet med noe. Objektet var rundt, hadde en stor omkrets nede og et lite "øvre dekk". To ben stakk ut fra objektet. Av og til skjøt det et blått lysskjær ut og opp fra sentrum i en 45 graders vinkel. Både objektet og de fremmede var omgitt av en slags glødende aura. Objektet beveget seg opp over skyene og kom tilbake, tre nye fartøyer sluttet seg til.

Dagen etter kom det samme objektet tilbake. Gill synes at en av mennene så ut som han stirret ned på dem, så han løftet hånden og vinket. Til alles forbauselse vinket mannen tilbake. En av de innfødte arbeiderne vinket med begge hendene, mannen på luftfartøyet gjorde det samme.

Under senere intervjuer ble Stephen Gill Moi spurt om hvorfor han tok dette fantastiske synet så rolig, han hadde både gått for å spise middag, og for å overvære gudstjeneste mens objektet fremdeles var utenfor.

Moi svarte at han rett og slett ikke tenkte på utenomjordiske. Det var først senere det gikk opp for ham at noe slikt fartøy ikke fantes her på jorden.

Brasil

Brasil er det land i Latin-Amerika som har flest UFO-rapporter. UFO blir kalt OVNI. Selv om Brasil's myndigheter ikke har tatt noe offisielt standpunkt til UFO-fenomenene, har det brasilianske luftforsvaret en spesiell gruppe som jobber med dette. Landet opplevde UFO-bølger i 1957 og 1962.

Som et eksempel kan nevnes Catanduva-hendelsen:

41 år gamle Onilson Papero, gift tobarnsfar,

ansatt i São Paulo Bibliotek, var på hjemvei 22. mai 1973. Klokken var tre om natten, og det var regnvær. Plutselig streiket både motoren og radioen. Da ble Papero oppmerksom på en sirkel av blå lys, ca. 20 cm i diameter, inne i bilen. Det beveget seg sakte omkring, det passerte dashbordet, og Papero stusset over at han kunne se motoren gjennom lyssirkelen. Så fikk han se en stråle av blått lys, som skinte på ham fra toppen av den bakken han var på vei mot. Han styrte bilen ut i grøften for å unngå kollisjon. Papero følte seg nummen og varm, og gikk ut av bilen, svært urolig. Han hørte en summende lyd. Da han så opp, kunne han se det grå omrisset av et ca. 8 meter høyt og ca. 12 meter bredt objekt. Han begynte å løpe, men kom ikke langt før han følte at han ble holdt tilbake. Det siste han så over skulderen før han besvimte var at bilen lå badet i et blått lys.

En time senere stoppet en bil med to menn, da de så Papero ligge med ansiktet ned i veikanten, i regnværet. Han ble kjørt til politiet, og deretter til sykehus. Dagen etter begynte han å klø sterkt på rygg og mage, og deler av huden ble blå/lilla.

Senere ble disse merkene gule, for siden å forsvinne, og legene fant ikke årsaken. En undersøkelse konkluderte med at Papero var en frisk og psykisk normal mann.

Tsjekkoslovakia

Under en øvelse i 1960 hadde en militær enhet en UFO-observasjon. Et merkelig farget lys dukket opp på himmelen, bare for å forsvinne og dukke opp igjen et annet sted. Befalsoffiseren gav ordre om at mennene skulle observere fenomenet gjennom kikkerter, og prøve å få det inn på radar. Radarobservatørene tok inn det ukjente "målet" på radaren, men hver gang et av jetflyene kom inn på radaren, forsvant det ukjente, og dukket opp et helt annet sted. Etter en time forsvant det helt.

Romania

2. desember 1967 var en rumensk major på vakt ved Banasea radarstasjon, da han observerte et uvanlig luftfartøy 35 grader over den nordlige horisonten. Det konformede objektet skinte med et klart, men ustadig lys. Plutselig "slapp"

objektet seg ned mot bakken, for så å stige raskt tilbake til sin tidligere posisjon. Majoren gjorde sine kolleger oppmerksomme på fenomenet, og snart sto et dusin militære personer og betraktet objektet. Etter to timer forsvant objektet nordover. To dager senere så en annen major og flere andre vitner et lignende objekt på samme sted, kl. 04.00 om morgenen. En uke senere ble det meldt om et grønn-blått UFO som beveget seg over himmelen under skyene. Det var klart synlig i 15 minutter over Bucuresti.

Kina

Inntil nylig har det vært svært vanskelig å oppspore UFO-rapporter i Kina. Det finnes nesten bare muntlige overleveringer.

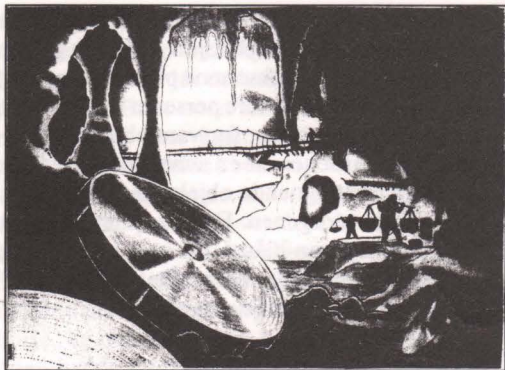
Ser vi bort fra de siste to årene med "student-innstramninger" er ikke Kina lenger et lukket samfunn. I hvertfall kan det sies at vitenskapen har åpnet samarbeidsgrensene. Kinesiske forskere er svært interesserte i UFO-fenomener. De er også flinke til å kalle en spade for en spade, og kaller f.eks. et kulelyn for UFO. Noe som jo er riktig.

UFO kalles for "bu min fei ching ou", mens en "flyvende tallerken" kalles for "fay dea".

I 1938 marsjerte kinesiske soldater under ledelse av den etterhvert så berømte statsmann Chang Kai Chek, i Payenk Ara Ulaa-fjellene på grenseområdet mellom India og Tibet. De skulle underøke noen huler der og fant noen underlige granittplater, som kanskje har tilknytning til UFO-fenomenet. Arkeologen Chi Pu Tei ble koblet inn og han avdekket 716 slike runde plater. Hver plate var 75 cm i diameter, og to cm tykke. Merkvordige symboler var gravert i spiral-groper fra hullet i midten og utover. Det var et høyt koboltinnhold i platene, og det ble spekulert i om de var laget for å inneholde store mengder informasjon, lik en magnetisk spole i dag.

Ingen klarte å tyde symbolene. Men i 1962 påsto professor Tsum Um Nui ved Peking Akademiet for Prehistorisk Forskning at han hadde lyktes i å tyde dem, ved å undersøke legender i disse fjellområdene, og sammenligne dem med symbolene.

Han hevdet at for ca. 12000 år siden hadde en

Steinplatene målte 75 cm i diameter og var to cm tykke. De ble funnet i en hule i grenseområdet mellom India og Tibet.

gruppe merkelige fremmede landet med sitt romskip i dette området. Men de ble snart drept av lokalbefolkningen, fordi de var så "ekstremt stygge". Skjelettresten av små, hengslete vesener med store kranier ble funnet i de samme hulene som granittplatene, og dette mener han er de myrdede pilotene fra romskipet. På huleveggene finnes bilder av solen, månen og stjerner, bundet sammen med prikkede linjer.

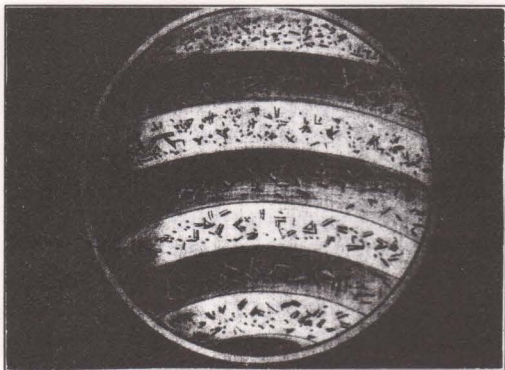
Historien om steinplatene er nesten totalt ukjent for vestlige ufologer. Et rykte sier at platene har blitt transportert til Moskva for analyser. Den kjente samleren av "mystiske hendelser", Charles Fort forsøkte å frakte en skive til England, men måtte gi opp underveis.

Uansett, så er det sannsynlig at de fleste skivene er igjen i hulen, på grunn av vekten.

En historie som det skulle være vel verdt å undersøke, for interesserte?

Trinidad, Brasil

Den brasilianske marines øvelsesskip "Almirante Saldanha" ble omgjort til et flytende laboratorium for å utføre undersøkelser for IGY (International Geophysical Year). 16. januar 1958 var skipet i ferd med forlate Trinidad-øya for å returnere til Rio de Janeiro. Ombord var en gruppe ubåt-offiserer, en pensjonert kaptein ved det brasilianske flyvåpenet, Josè Teobaldo Viegas, den profesjonelle marinefotograf Almiro Barauna, professor Fernando, geolog med to

Nærbilde av rillene på en av steinplatene.

assistenter, en reporter fra "Jornal de Brasil", og gruppens leder Amilar Vieira Filho. Totalt var mannskapet på 300 mennesker.

Ved middagstider fikk Viegas og Vieira øye på noe på himmelen, og Viegas ropte; "En flygende tallerken!" Barauna's store kamera med telelinse lå selvfølgelig nede i lugaren, men han hadde med seg sin Rolleiflex 2,8, Modell E i en saltvanns-beskyttende aluminiumsboks. Etter ca. 30 sekunders leting etter objektet fikk han øye på det og knipset seks bilder, (det som var igjen på filmen). Bilde nummer fire og fem ble mislykket på grunn av mye knuffing om bord i den oppjagete situasjonen, men de fire resterende bildene kom bra ut. De to første viste objektet på vei mot øya og de to siste da det var på vei fra, nærmere båten og lavere. Objektet var en stund skjult bak øya.

Mange av mannskapet kunne se den lysende flattrykte kula med en ring eller plattform rundt sentrum.

Episoden tok ca. 20 minutter og gjenstanden forsvant etter å ha utført en utrolig aksellerasjon og hastighet.

Filmen ble fremkalt i skipets mørkerom, og de fire nevnte bildene viste tydelig det ukjente fartøyet.

Da skipet kom til Rio de Janeiro, ble bildene og negativene analysert av både Navy Photo Reconnaissance Laboratory, (Marinens Foto Rekognoserings-Laboratorium), og Cruzeiro do

Sul Aerophotogrammetric Service, (en sivil organisasjon). Begge konkluderte med at fotografene var ekte.

Umiddelbart etter publiseringen av bildene, nektet de brasilianske myndigheter å komme med en offisiell uttalelse om saken. Pressemeldinger viste imidlertid at den brasilianske president Kubitschek ble så imponert av de tilsendte bilder at han ble overbevist over ektheten.

Den offisielle uttalelsen som kom tre dager etter konkluderte med at fotos ikke var nok bevis for anerkjennelse i denne saken.

Et spennende supplement i denne saken er en uttalelse av en norsk sjømann som hevder å være vitne til denne unike observasjonen, en vinterdag i januar 1958.

Romskipsteorien

Ganske mange rapporter kan forklares med feiltolkninger av ellers kjente fenomener, det være seg kometer, meteoror, planeter, stjerner, luftballonger, luftspeilinger, iskrystaller i luften, osv. Men ofte er de såkalte "forklaringene" mer absurde enn de underligste UFO-hendelser. En anselig mengde hendelser forblir uforklarte, det finnes ganske enkelt ikke svar. - Et uidentifisert fenomen!

Så langt, så (u)greit. For nå kommer alle teoriene inn på banen, teorier som ennå ikke kan bevises.

Denne teorien er vel den som har flest tilhengere. Altså en tro på at UFO er interplanetariske romskip, utsendt av intelligente vesener fra andre deler av verdensrommet. Det er en uhyre spennende tanke, og jeg spinner videre på den.

Det første naturlige spørsmål å stille, er vel om det overhode finnes muligheter for at vi ikke er de eneste intelligenser i universet? Vi kjenner bare til vår egen blå planet, men hva sier vitenskapen til dette?

En av de mest framtreddende amerikanske vitenskapsmenn, som studerer muligheten for liv utenfor jorden, er astronomen Carl Sagan ved Cornell universitetet. Han er en stor skeptiker til romskipsteorien som svar på UFO-gåten, selv om man nok kan si at hans arbeid underbygger og støtter opp om akkurat denne.

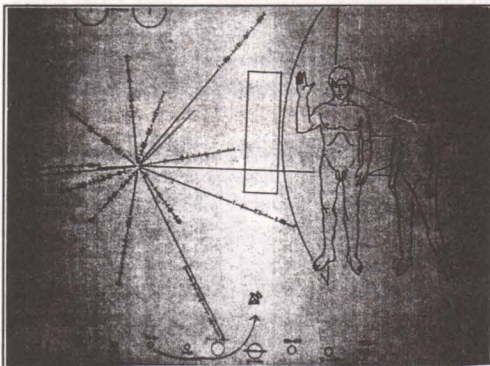
Carl Sagan er mest kjent for TV-serien og

boken **Kosmos**, og han er professor i astronomi og romforskning.

Sagan anslår at vår galakse, Melkeveien, alene består av rundt 250 milliarder stjerner. Og at anslagsvis en million av disse kan ha planeter av en slik beskaffenhet at en eller annen form for teknologisk sivilisasjon kan ha utviklet seg. Han er bare én av mange med den oppfatningen.

Amerikanske vitenskapsmenn er faktisk så sikre på at det eksisterer utenomjordisk intelligent liv, at de har sendt ut kryptografiske radiomeldinger i det uendelige universet.

Romsonden Pioneer 10 bringer med seg en gullbelagt aluminiumsplate, forøvrig konstruert av Carl Sagan, med en kodemelding og en stilisert tegning av en mann og en kvinne. Pioneer 10 er siktet inn på stjernen Aldebaran, to millioner år inn i framtiden...

Den gullbelagte aluminiumsplatene fra Pioneer 10.

Radioastronomien har konstatert at det finnes grunnlag for liv ute i verdensrommet. Over 100 forskjellige komplekse molekyler som kan danne grunnlag for liv, er blitt oppdaget.

Universet inneholder ufattelige mengder stjerner og stjernetåker. Å komme med tall her er irrelevant da det stadig gjøres forbedringer på teleskopsiden, og flere stjerner oppdages. Da det anses som meget sannsynlig at så mange andre stjerner har planeter synes jeg det kan være logisk å anta at vi ikke er alene.

Neste spørsmål må da være: Dersom vi tar utenomjordisk liv som en realitet, ville disse da ha mulighet for å besøke vår planet?

Motargumenter

Det største argumentet mot dette, har alltid vært de enorme avstandene. Vi kjenner ikke til slike reisemåter.

Dersom vi foretar et tankeeksperiment, og forestiller oss at vi laget et romskip, som beveget seg med en fart av 300.000 km/sek. ville det ta 60.000 år før vi nådde enden av Melkeveien. Altså er det ikke mulig, med den teknikken vi har i dag.

Men vi er stadig i utvikling, faktisk en eksplosjonsartet utvikling, når man ser på det faktum at den moderne teknikkens alder bare er ca. 110 år. Hvor vil vi stå om nye 110 år?

Romreiser er et spørsmål om tid og avstand. Hva vet vi så om dette?

Tid har alltid vært fast og uunngåelig for oss. Fortid var ting som skjedde i går, vi lever nå, og vet ingenting om framtiden. Tidens klokke tiker ubønnhørlig. Men allerede i dag har vitenskapen så vidt begynt å ane at tid er et merkelig begrep, som kanskje ikke er så konstant som vi tror.

Vi kjenner alle til Albert Einstein's spesielle relativitetsteori, der tiden beveger seg langsommere for dem som befinner seg ombord i et romskip på vei bort fra jorden, enn for dem som befinner seg på jorden.

Når det gjelder de svimlende avstandene, så kan det jo tenkes at det finnes andre måter å reise på, enn de vi kjenner i dag. Finnes det "snarveier" i universet? I sin bok "The Cosmic

Connection", spekulerer Carl Sagan i teoretiske romreiser.

Han - og mange vitenskapsfolk med ham - utelukker ikke at de såkalte sorte hull kan gi svaret. Dette vet vi allikevel altfor lite om, det forblir spekulasjoner. En hypotese. Men jo mer vi finner ut, jo mer ydmyke blir vi.

Og vi burde være ydmyke nok til å innrømme at vi ikke kan utelukke noe vi ikke vet noe om.

Romskipsteorien virker ikke så ulogisk og vill, så langt. Det finnes muligheter for liv i universet, og dette livet kan meget vel ha kommet så langt i sin utvikling at de kan reise gjennom tid og rom. Jeg klarer fremdeles å holde tritt med denne teorien.

Så kommer det uunngåelige: Er UFO-fenomenene som blir sett over hele verden, ganske enkelt romskip?

For overhode å gå inn på spørsmålet, må jeg ta et forbehold. Nemlig at vi deler opp UFO-begrepet i flere deler. En viss mengde UFOer kan gå inn under begrepet romskipsteorien, mens en like stor mengde faller utenfor og krever andre svar. UFO dekker så uendelig mye. Det står for alt det rare vi ser nær vår klode, i atmosfæren, som er uidentifisert for oss.

De andre teoriene vil jeg se på etter hvert, men holder meg foreløpig til romskipene.

Hvorfor lander de ikke foran Det Hvite Hus?

Har vi til alle tider blitt besøkt av andre intelligenser? Hva er årsaken til disse besøkene, og

Cygnus x-1, som man beregner har en masse tilsvarende 10 solmasser. Det sorte hullet (til høyre) suger til seg gass fra den ledsagende superkjempen. Kan disse sorte hull være svaret på framtidens romreiser?

hvorfor foregår det i irriterende hemmelighets-kremmeri?

I vår tid er det én mann vi ikke kommer utenom når det gjelder romskipsteorien. En meget omstridt herremann ved navn Erich von Däniken, en sveitsisk forfatter som utga sin første bok i 1968.

Mangt kan sies om denne mannen, det meste har vel blitt sagt også.

I korte trekk går teoriene hans ut på at super-intelligente romfarere kom på besøk til vår jord for titusener av år siden, parret seg med jordens daværende mennesker - og dermed oppsto Homo sapiens. Senere vendte de utenomjordiske tilbake til jorden flere ganger, for å justere menneskets utvikling.

Däniken påpeker det faktum at hver eneste kultur vi kjenner til, har en mytologi som forteller om guder med vinger og flygende anretninger, og han mener at oldtidens arkitektur kan tyde på meget avanserte læremestere.

Det finnes vel ingen ufolog som ikke har lest Dänikens bøker. Fascinerende lesning, som skaper spennende nytenkning om vår fortid, og framtid.

Han griper fatt i spørsmålet om vi er alene i universitetet - et tema som selvsagt skaper interesse.

Hvis hans teorier skulle vise seg å stemme - er det da ikke på tide at disse våre forfedre fra rommet lander i full offentlighet, og opplyser oss barbariske jordboere om vår opprinnelse? For barbariske er vi! Krig og ødeleggelser er det som kjennetegner oss. Vi er i ferd med å ødelegge vårt eget livsgrunnlag, vår vakre planet Tellus. Vi underskriver vår egen dødsdom.

Skal disse våre forfedre bare rolig betrakte sitt skaperverk gå til grunne? Hva venter de på? Er vi bare et eksperiment, som de ikke vil gripe inn i?

Däniken provoserer mange. Han har blitt beskyldt for sjuskete forskning, noe som kanskje stemmer i enkelte ting, og han har blitt beskyldt for loddrett svindel. Som en vanlig leser av hans bøker, har jeg ingen mulighet eller forutsetning for å kontrollere ektheten. Ikke er jeg ekspert på romfart, og ikke har jeg vært på de stedene han refererer til. Men fordi han ofte henviser til

Bibelen, kunne jeg slå opp i den.

Sett med UFO-briller ser denne boken helt annerledes ut enn det prestene har innprentet oss. Og jeg ble fengslet av så mangt i denne tykke boken.

Bibelsk UFO-observasjon

Profeten Esekiel levde ca. 600 år før Kristus, var prest i en av Babylons bosetninger for jødiske fanger, og han hadde et merkelig syn (Esekiel 1,4):

"Se, et stormvær kom fra nord. Det var en stor sky med flammende ild. Det strålte og skinte omkring den, og inne i ilden blinket det som av skinnende metall. Midt inne i ilden viste det seg liksom fire skikkelser, som så slik ut: De hadde utseende som mennesker, men hver av dem hadde fire ansikter og fire vinger".

Esekiel beskriver videre hvordan disse skapningene beveget seg hit og dit. En svært lang beskrivelse følger, av dette som Esekiel ikke forstår, men kaller for "synet av Herrens herlighet".

Denne graveringen viser Esekiels syn slik denne kunstneren tolker det.

UFO-entusiaster hevder at dette beskriver et romskips ankomst til jorden.

Erich von Däniken hevdet også at dette var en

fullstendig beskrivelse av et romskip. Selvfølgelig måtte det bli ramaskrik, både fra kristenfolket og vitenskapen!

Astronomen Donald H. Mentzel ved Harvard-universitetet mente at Esekiel var blitt utsatt for et optisk bedrag. At profeten hadde gjengitt en beskrivelse av et sjeldent og komplisert fenomen som kalles "bisol". Et fenomen som oppstår når sollyset blir brutt av iskrystaller.

Den selvsamme Menzel bortforklarer også andre påståtte UFO-observasjoner i Bibelen. F.eks. tror han ikke Jakob så en stige, men et nordlys, og at havet som delte seg for Moses var en luftspeiling.

Nå synes jeg personlig at Menzel er så lite vitenskapelig og seriøs som det går an å få blitt. Hvordan kunne Moses og hans folk gå tørrskodd gjennom en luftspeiling, mens deres forfølgere druknet i den samme luftspeilingen? Litt sunt bondevett hadde ikke vært å forakte i denne sammenhengen.

En annen som gjorde narr av Dänikens teorier, var en ingeniør ved romfartsorganisasjonen NASA. Han hadde vel bedre forutsetninger for å heve sin røst i protest, for hvis det var noen som visste noe om utforming av romfartøyer, så var det vel ham.

Han heter Josef F. Blumrich, var født i Østerrike, og har arbeidet med konstruksjonen av fly og raketter siden 1934.

Han spilte også en stor rolle i byggingen av NASAs store Saturn V-rakett, som siden brakte amerikanerne til månen.

Denne mannen ville tilbakevise Dänikens teo-

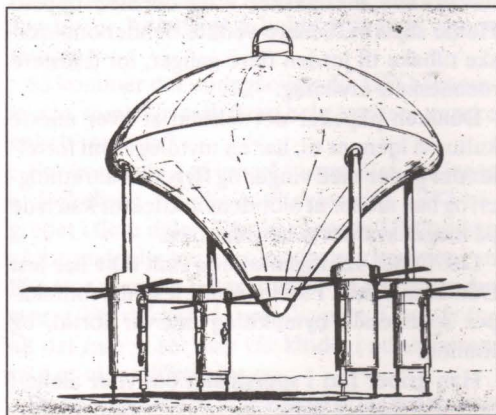
NASA-ingeniøren Josef F. Blumrich.

rier, overbevist om at Esekiels romskip ikke ville tåle rakettingeniørens grundige granskning.

Resultatet ble et flyvedyktig romfartøy, til Blumrich's store forbauselse!

Det kunne være et landingsfartøy som var utsendt fra et moderskip.

Blumrich kom med bok i 1973, "- og himmelen åpnet seg", der han i detalj beskriver sitt arbeid. Han hadde ikke lyktes i sitt forsett om å tilbakevise Dänikens påstand, men skriver: "Sjelden har vel et så totalt nederlag vært så fruktbringende, fascinerende og herlig!"

Fartøyet som Blumrich tegnet etter profeten Esekiels beskrivelse.

Uansett hva man måtte mene om Erich von Däniken, så har han i hvert fall fått folk til å reagere. Til å se på vår opprinnelse med nye øyne, tenke to ganger på det vi hittil har tatt for eldgamle sannheter. Han behøver ikke nødvendigvis ha rett i det han påstår, men han har lyktes i å skape diskusjon. Det trengs sannelig! For hittil har vi mennesker hatt et svært så egosentrisk syn på livet i sin helhet. Vi er en del av universet, ikke det store sentrum som universet kretser om. Vi blir ikke mindre verdt av den grunn!

I 1854 holdt høvding Seattle sin berømte tale til den amerikanske president: "Dette vet vi: Jorden tilhører ikke mennesket. Mennesket tilhører jorden. Mennesket vevde ikke livet, vi er bare en tråd i veven. Alt vi gjør mot veven, gjør vi mot oss selv."

Dersom vi overfører dette til en enda større enhet, at jorden bare er en tråd i universets vev, ville vi kanskje ha kommet et langt stykke på vei. Mennesket er aldri så stort, som når det er fylt av ydmykhet.

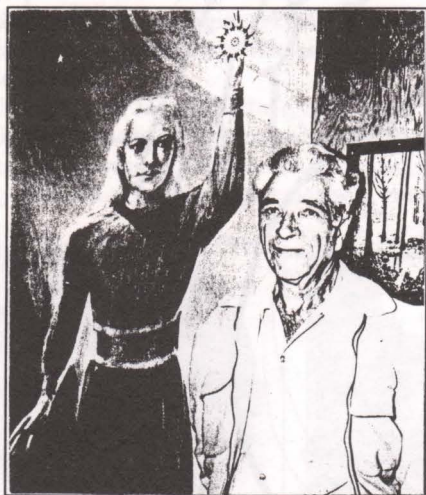
Romskipsteoriens forgreninger

Romskipsteorien er ikke noen enhetlig teori, som det er gjort i en håndvending å forklare. Den kan deles opp i tre deler, som alle har sine tilhengere, og alle tre blir hver for seg en ny teori sprunget ut fra samme punkt.

Først har vi det jeg vil kalle **Däniken-syndromet** der man søker både bakover i historien og i vår nåtid, etter bevis på at vi jevnlig har blitt besøkt av utenomjordiske. Man søker etter håndfaste bevis for teorien, samler informasjon. I denne gruppen finner vi like mange som ikke har sett UFO, som de som har hatt slike opplevelser.

Det man ønsker mest av alt, er en oppklaring. Man er overbevist om besøkene utenfra, men avskyr samtidig "juksemakere". I utgangspunktet er man skeptisk til de mest fantastiske historiene.

Så har vi **Adamski-syndromet**.

Adamski og Orthon.

George Adamski var en polsk innvandrер som arbeidet som håndlanger på en liten veikro i

California. Han hevdet å ha sett et romskip for første gang i 1946. Året etter så han en hel flåte på 184 romskip.

20. november 1952 hevdet Adamski at han hadde hatt kontakt med en utenomjordisk mann. Dette skjedde i nærheten av Desert Center i California, der Adamski og noen venner så et klokkeformet skip lande, og de møtte et fremmed vesen med lyst skulderlangt hår. Gjennom telepati og tegnspråk fikk Adamski vite at han het Orthon, og kom fra Venus.

Adamski var en av de første som hevdet å ha hatt kontakt med de utenomjordiske. Han fortalte om reiser han hadde blitt tatt med på, til både Mars, Jupiter, Venus og månen. Månens bakside hadde byer, vegetasjon og innsjøer, fortalte han.

Dette var som sagt i 1952, syv år før russerne offentliggjorde satellittbilder av månens bakside.

Til tross for at Adamskis fantasifulle beretninger hadde åpenbare feil og mangler, startet han en ny "æra" innen romskipsteorien. En etter en har de stått fram, de som hevder å være kontaktpersoner for de utenomjordiske.

Så mange er det, at jeg har problemer med å velge ut de jeg skal ta med her.

Veiarbeideren Truman Bethurum med sin vakre Aura Rhanes fra planeten Clarion.

George van Tassel hadde jevnlig kontakt med et romfolk, og ble tatt med opp i universet for å møte "Rådet av de sju lys".

Taxisjåfør George King i London som av Utenomjordiske fikk vite at Jesus levde i beste velgående på Venus. King grunnla "Det Eteriske Samfunn", som eksisterer den dag i dag.

Ruth Norman fra California, også kjent som Uriel, hevder å ha mottatt meldinger fra himmelske vesener, og sier at hun har besøkt over 60 planeter.

Finske Rauni-Leena Luukanen med sine bøker som ble diktert av utenomjordiske.

Amerikaneren Howard Menger, som reiser verden rundt og holder foredrag som har så tydelige feil at det er flaut å høre på - men som nærmest blir hyllert som en profet av sine tilhengere.

Disse, og mange flere, er alle ulike personer og kan være vidt forskjellige. Men de har også man-

ge ting til felles.

De hevder å ha kontakt med intelligenser fra rommet. De påstår at de formidler et budskap til verden (les: Vi andre som ikke har så mye vett). Budskapet er enkelt, og slett ikke nytt. Alle med et minimum av hjernevirksomhet har forlenget tenkt over det, nemlig at vi må vise mer kjærlighet, vi må slutte å krige og forurense vår verden.

Kontaktpersonenes popularitet

I 1950-årene var folk svært opptatt av atomtrusselen. Slår vi på TV'n eller åpner avisen nå i 1992, ser vi at verden står ovenfor trusler som er om mulig enda mer horrible. Vi ødelegger ikke bare jorden med våre fabrikker og våpen, vi ødelegger oss selv med gifter, voldsbruk og ondskap.

Det er nok ingen tilfeldighet at kontaktpersonene dukket opp i 50-årene, og at de blir stadig mer populære i dag.

For noen har religionen utspilt sin rolle, den holder ikke mål, men verden er ikke til å holde

ut å leve i dersom man ikke har noe å tro på.

Rommennesker med kjærlighetsbudskap blir redningen.

Jeg angriper slett ikke de menneskene som tror på romvesener og kjærlighet. Men jeg angriper disse kvinner og menn som utnytter menneskers troskyldighet og profitterer på verdens håpløshet.

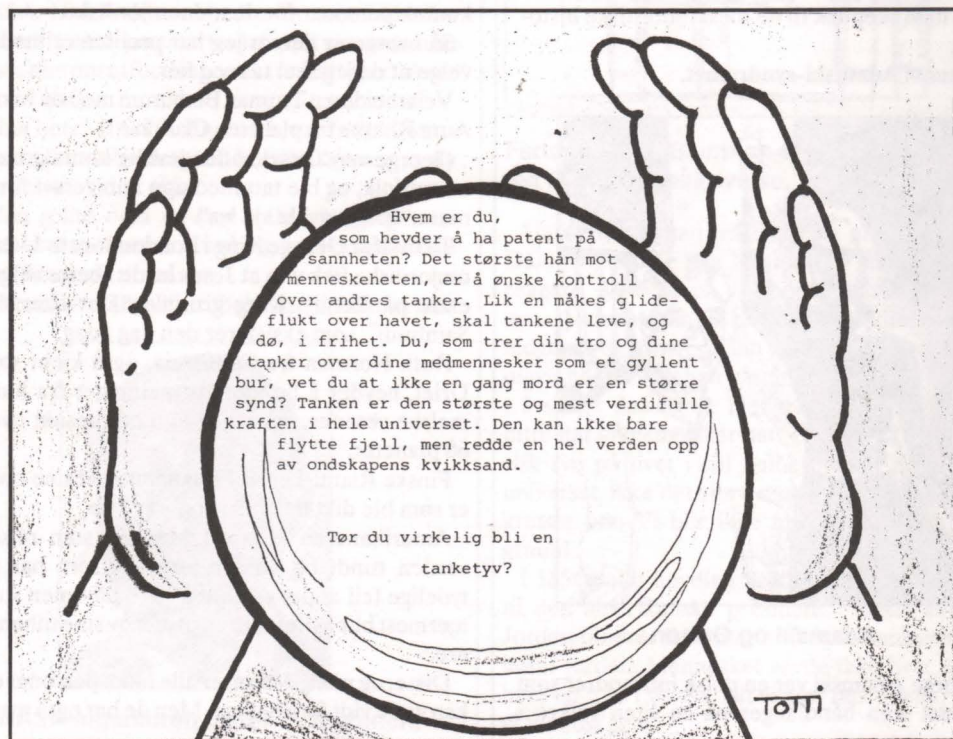
Disse som tjener grovt på sine historier som de gir ut i bøker, holder foredrag om, og hevder å ha sannheten i sin hånd.

De må så gjerne stå fram og fortelle om sine opplevelser, enten de er virkelige eller påståtte. Men når de lager religioner ut av det, roper jeg høyt!

Religionen Star people

Det er ingen tvil om at dette er blitt vår tids nye religion - troen på et stjernefolk som skal redde oss.

Det får meg til å tenke på Robinson Crusoe, mannen som strandet på en øde øy.

Hvor lenge ville han ha klart seg, om han hadde virret rundt på sin øy, og ventet på at omverdenen skulle komme og redde ham?

I likhet med Crusoe, sitter vi mennesker på vår "øy" i universet, men der slutter også all likhet. Vi lever som om jorden var et overflødigtheshorn. Vi driver rovdrift på vår planet. Nå er vi ikke dummere enn at vi forlengst har oppfattet signalene fra Moder Jord, vi har skjønnet at vi har gått for langt. Men hva gjør vi? Vi fortsetter vår skjeve gang, og setter vår lit til en høyere makt som sitter inne med en viten vi bare kan drømme om. "Herrens veier er uransakelige". Eller, som i dette tilfellet, vi setter vår lit til at vi ikke er alene i universet, og at våre naboer kommer for å redde oss i siste liten.

Disse naboene er selvsagt oss jordboere langt overlegne, de ser alt i en sammenheng.

Enn om vi tok litt lærdom av den berømte romanfiguren Crusoe? Gjorde vårt beste ut av den eneste tilværelsen vi har? Vi må så gjerne beholde vår tro, bare ikke la den lamme hjernen og hendene våre.

Vel vitende om at jeg risikerer brevbomber og helveteustrusler ved å sammenligne med religioner, tar jeg sjansen på å gå ytterligere et skritt videre...

I det siste har en religiøs sekt fått medias søkelys på seg, og jeg ser flere likheter med Starpeople-troende.

I likhet med Jehovas Vitner, reiser også kontaktpersonene rundt og sprer et lysende budskap i en håpløs verden, lokker med paradisiske jord, og forteller at vi ikke greier det selv, men får

hjelp fra oven.

Dommedagsprofetiene forskyves i takt med tiden. Vi behøver ikke gå så langt tilbake i tid for å finne eksempler.

Sten Lindgren profeterte at romvesnene skulle komme til jorden og holde pressekonferanse i 1991.

Rauna-Leena Luukanen sier at vi ved århundreskiftet vil gå inn i en ny æra vi før bare har kunnet drømme om, takket være de utenomjordiske kjærlighetsvesenene.

Anders Johanson påstår at Mesteren kommer til å stige ned til jorden i et romskip, en flygende tallerken, i vannmannens tidsalder.

Det er kun Jehovas Vitner som kommer til å befolke den nye himmelen og jorden.

Starpeople-troende snakker om en spesiell type mennesker. I følge Howard Menger som påstår han stammer fra Saturn og er gift med Connie fra Venus, så har rommenneskene parret seg med jordboere i den hensikt å få fram en type mennesker som er intelligente nok til å redde jorden fra undergang.

Rasisme i ny forklledning

Det er litt forvirring ute og går, i det kontaktpersonene ikke alltid er enige. Noen hevder at de er helt vanlige mennesker som bare har en "åpen kanal" - og derfor kan fungere som talerør for stjernefolket.

Andre igjen hevder at alle kontaktpersoner er av denne spesielle fjerne opprinnelse.

Men uansett har resultatet blitt ganske skremmende.

Påståtte stjernefolk; Howard & Connie Menger, opprinnelig fra henholdsvis Saturn og Venus.

Det blir hevdet at mange er av stjerneopprinnelse uten å vite det selv. De har som oftest alltid følt seg som outsiders, de føler seg ikke hjemme noen steder, har problemer med å tilpasse seg. Det sier seg selv at dette tiltrekker mange i vår tid - hvem har vel ikke følt seg som en outsider i mange sammenhenger?

"Avkommet" fra stjernene kan til og med ha en rekke fysiske kjennetegn - det er bare å velge og vrake blant f.eks. ekstra ryggvirvel, uvanlig blodtype, høyt eller lavt blodtrykk, lavere kroppstemperatur, lyssensitive øyne, forkjærlighet for dyr eller barn...osv.

Tilbake til Menger, som i sitt foredrag i Stockholm 30. januar 1992, sa følgende: "Dere er så vakre! Jeg elsker dere svensker - dere ligner de utenomjordiske!"

Joda, svenskene er et vakkert folk - høye, lyse og blåøyde - men hvor har jeg hørt dette før?

Det begynner å få grufulle likheter med en viss tyskers utvalgte rase.

STOPP! roper mange nå. Sett ikke likhetstegn ved vårt kjærlighetsbudskap og Holocaust! Vi er ikke rasister!

Jeg mener at vi alle har en liten rasist boende i oss, uansett hvor gode vi måtte føle oss. Rasisme er å mene at noen raser ikke er så bra som andre. Nå kommer riktignok kontaktpersonene fra mange forskjellige nasjoner, men det er likevel snakk om en utvalgt rase. Selv om vi ser bort fra læren om de fysiske trekk hos stjernefolket, så er det faktisk enda mer skremmende enn Hitler og hans ariske rase. Fordi det nå er snakk om tanker, intelligens, sinn og sjel.

Hvor lang tid vil det ta, før stjernefolket på jorden ikke nøyer seg med å tale om kjærlighet? Hvor lang tid vil det ta før de går til en slags hellig krig mot den uvitende, voldelige menneskeheten, fordi jorden kan bli ødelagt?

Når kommer den første kontaktpersonen som med glødende overtalelsesevner forteller at Mesteren fra planet XXXX ikke kan hjelpe oss, dersom vi ikke fjerner uhumskheter i vårt samfunn, deriblant annerledestenkende?

Jeg maler så gjerne Fanden på veggen, dersom det kan få noen til å stoppe opp for å titte på maleriet.

At vi også kan sammenligne med religioner,

gjør Starpeople til en tankevekker vi ikke bør blåse av:

Alltid når en ny religion oppstår, er det en religionsstifter som møter "guden" alene - det er aldri noen andre tilstede.

Moses møtte Herren alene på Sinaiberget, og fikk sine lovtavler. Denne spesielle overlevelseringen er interessant, fordi jødene sannsynligvis kjente til at babylonerne fikk sine Hammurabis lover på samme måte.

Saul får sine visjoner der han faller om på vei til Damaskus alene, og han blir den troende Paulus.

Muhammed har flere møter med Allah alene, der han får teksten til Koranen.

Mormonkirkens stifter, Joseph Smith, fant Mormons bok i form av noen gulltavler under en sten. Han ble ledet dit av en svevende gestalt, ved navn Moroni, som åpenbarte seg ved hans seng om natten.

Smith satt bak et forheng og dikterte teksten til andre. Deretter forsvant tavlene på mystisk og uforklarlig vis.

De kontaktpersonene som i dag står fram, nøyer seg ikke med å ta imot tavler, de blir tatt med ut i rommet eller møter romfolket alene - deretter prediker de til folket om sin nye tro.

Hill - syndromet

Den tredje forgreningen fra romskipsteorien har jeg oppkalt etter ekteparet Betty og Barney Hill, en av de første bortføringssakene vi kjenner.

Ved første øyekast kan dette syndromet se ut til å falle sammen med Adamski-syndromet, men det har vidt forskjellig innhold. Imotsetning til kontaktpersonene som elsker rampelys og følelsen av å være ledere og fortellere, så tilhører de bortførte den motsatte kategori mennesker.

Selvsagt finnes det også her slike som koker i hop en historie for å skape oppmerksomhet om seg selv.

Men ellers er det uten unntak mennesker som har hatt en skremmende og uhyggelig opplevelse. De avskyr presse og media, de vil helst ikke snakke om det. Når det allikevel kommer fram i lyset skyldes det at de har oppsøkt hjelp. De klarer ikke å takle hendelsen alene.

Det hadde vært lettvinnt forløsende å kunne putte disse bortførelsene i en boks merket "fri fantasi" eller "eventyr", si at dette er vår tids folkløse, på lik linje med at Gud har blitt erstattet med utenomjordiske. Jeg innrømmer at jeg skulle ønske det var mulig å gjøre det. Men det er ikke mulig, av grunner jeg her ikke vil komme inn på.

Men først en liten presentasjon av Betty og Barney Hill, for de som ikke skulle kjenne til dem, (er det mulig...?).

Ekteparet Hill.

Det amerikanske ekteparet Hill var begge i 40-årene da de "snublet" over noe de først trodde var et fly eller en satellitt. De var med andre ord ikke "utvalgte", slik som kontaktpersonene hevder å være.

19. september 1961 var Betty og Barney Hill på vei fra Kanada til hjemmet nær Boston. Ved 11-tiden om kvelden fikk de øye på et merkelig lysende objekt på himmelen, som etter hvert så ut til å følge etter dem der de kjørte langs veien.

Barney stoppet bilen, de gikk ut på veien, og han begynte å gå mot dette fartøyet mens han kikket på det gjennom kikkert. 15 meter fra var det tydelig et pannecakeformet fartøy, med vingelignende utvekster på hver side, og en rad vinduer der det kunne skimtes levende vesener.

Nå fikk Barney panikk, de hoppet inn i bilen

og kjørte derfra i full fart. De hørte en bib - bib - lyd, og tilsynelatende uten sammenheng utbryter Betty: Å nei, ikke nå igjen!

De kom hjem, lamslåtte av sin opplevelse. De diskuterte ikke hendelsen med hverandre, men senere fortalte de det likevel til to nære venner. Det var da de ble klar over at turen hadde tatt dem to timer mer enn den skulle ha gjort normalt. De var sikre på at de ikke hadde stoppet underveis, annet enn de minuttene da de så fartøyet.

Det ble foreslått hypnose, som de gikk med på, og det som ble avdekket under hypnosen gjør Hill's historie til den kanskje merkeligste saken i UFO-historien.

Ekteparet ble hypnotisert hver for seg, i en serie hypnoser over tid.

Begge fortalte den samme historien. Selvsagt kan vi nå si at de kunne ha avtalt en på forhånd oppdiktet historie, men la oss først se på deres fantastiske historie:

De hadde løpt tilbake til bilen og begynt å kjøre bort, da de plutselig fikk se en gruppe vesener som sto midt i veien. Ekteparet Hill stoppet, og som om de ble styrt på en måte, gikk de ut av bilen og lot vesnene lede seg inn i skogen.

Der sto romfartøyet. Innenfor ble de tatt med til hvert sitt rom, lagt på en benk og undersøkt. Etter undersøkelsen ble Betty og Barney Hill ført tilbake til sin bil, med beskjed om at de skulle kjøre videre, og at de ikke ville huske hva som hadde skjedd.

Hva er det så i denne historien, som gjør at vi ikke uten videre kan avfeie den som avtalt spill ektefellene imellom?

Undersøkelles-teknikker forut for sin tid

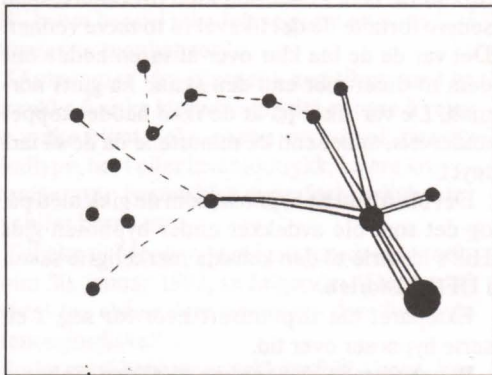
Betty Hill fortalte i detaljer om de undersøkelserne hun ble utsatt for. Blant annet ble en lang nål stukket inn i navlen hennes - og hun ble fortalt at det var en graviditets-test.

I 1961 gjorde ikke verdens leger slike undersøkelser. Først flere år senere ble dette enkle inngrepet vanlig. Med lokalbedøvelse blir en tynn nål stukket inn til livmoren gjennom maven, og prøver av fostervannet suges ut til undersøkelse.

Tilfeldigheter? En glimrende fantasi kombi-

nert med en liten porsjon synskhet? Kanskje.

Men i så fall var Betty Hill svært flink til å se inn i framtiden, det viser dette stjernekartet hun tegnet under hypnose:

Betty Hills stjernekart.

Et ukjent stjernesystem

Betty ble vist et kart, der et av "vesnene" fortalte om reisene deres romskip gjorde. De heltrukne linjene viste reiser de ofte gjorde, og de stiplede linjene viste steder de besøkte av og til.

Dr. Benjamin Simon, som sto for hypnosen, ba henne tegne kartet, noe hun gjorde. Da denne historien ble kjent i 1963, ble astronomer interesserte i å undersøke om det var en kjent stjernekonstellasjon. Det var det ikke - da.

Seks år senere, i 1969, året etter at Barney Hill døde av slag, oppdaget astronomene tre nye stjerner. De befant seg 37 lysår fra vår egen sol, og var en del av tvillingstjerne-systemet Zeta Reticuli. Med disse tre nyoppdagede stjernene, ble Zeta Reticuli en nøyaktig kopi av det stjernekartet Betty Hill hadde tegnet.

Fremdeles tilfeldigheter?

Det hele er vanskelig å forklare, med mindre vi går ut fra at de fortalte en sann historie som de virkelig hadde opplevd.

Men selv om vi skulle avvise Hill-saken, kan vi vanskelig hoppe bukk over de hundrevis av mennesker som påstår å ha opplevd det samme.

Hva er hypnose?

De aller fleste tilfeller av bortføring blir avklart for første gang i detaljer under hypnose. Derfor

er det nødvendig å vite hva hypnose er.

Det var den engelske legen James Braid som innførte betegnelsen hypnose i 1840-årene. Hypnose kommer av det greske ordet for "søvn". James Braid brukte den søvnliggende tilstanden som en form for bedøvelse under operasjoner. Men han var ikke helt klar over hva som egentlig skjedde under hypnose.

Fremdeles blir hypnose sett på med dyp skepsis. Det har vært et fast innslag hos tryllekunstnere ved opptredener, og har alt for lenge blitt sett på som et svært mystisk fenomen. Kodeksen til National Association of Broadcasters forbyr demonstrasjon av hypnose i TV. Adgangen til å bruke hypnose har vært sterkt begrenset.

Hypnose, og forskjellige måter å frembringe den på, var kjent hos de gamle egyptere og grekere, men det finnes omtrent ikke noen historiske skrifter vi kan bygge på. Den første i moderne tid som praktiserte hypnose, var en av Franz Anton Mesmers elever, marki de Puységur.

Ikke før i 1930-årene ble det foretatt seriøse forsøk med hypnose.

Psykologen Clark Hull skriver i sin bok "Hypnosis and Suggestibility", at hypnosens virkningsfullhet hadde vært en av de største hindringene for en vitenskapelig vurdering av den.

Hypnose er ikke tap av selvkontroll, det er snarere en utvidelse av bevisstheten og en økt kontroll over kroppens autonome funksjoner.

Følelsen av at en tid blir borte i hukommelsen, er så langt nær så vanlig som at man husker en intens klarhet. Den hypnotiserte kan gjenvinne erindringer og derved skaffe seg viten om seg selv.

Fiksering av blikket demper mental aktivitet ved hypnotisering, og derfor har det vært brukt pendler, i kombinasjon med monotone, suggerende gjentakelser av ord. Den hypnotiserte stenger ute syns- og hørselsinntrykk, erindringer og viten, for å samle seg om et bestemt mål.

Hypnose kan framkalles på mange måter og til mange formål. Den blir brukt til å motvirke smerte, og har ofte vært en viktig faktor i politiets arbeide for å få vitner til å huske detaljer.

Hypnoterapi er med stort hell blitt brukt som behandling hos personer med sterke depresjo-

ner.

Fremdeles vet vi ikke alt om hypnosens intrikate virkemåter, men den har i hvert fall blitt fravristet noe av mystikken.

Kan hypnose brukes som bevisførsel?

Det er hevet over en hver tvil at hypnose ikke kan brukes til bevisførsel, i vårt tilfelle i bortføringssaker.

Men det er likevel ting som tyder på at hypnose kan være et viktig hjelpemiddel, brukt på rette måte.

Professor Alvin H. Lawson ved engelskfakultetet ved California State University i Long Beach, USA, er en av opphavsmennene til en fascinerende teori; nemlig at UFO-observasjoner er noe som bare foregår i menneskets hjerne.

Med all respekt for denne professoren og hans arbeider, betviler jeg likevel denne påstanden.

Lawson sammenlignet beretninger avgitt under hypnose av fire personer som etter eget siende ble bortført av "UFOnauter", med fremstillingen til en forsøksgruppe på fire frivillige studenter uten UFO-opplevelser - som gjennom hypnotisk påvirkning ble forledet til å tro at de hadde vært bortført. Beretningene var langt på vei sammenfallende: Melodiøs summing, følelse av å sveve i vektløs tilstand, inntrykk som tilsvarende folk har hatt under hallusinasjoner fremkalt under narkotika- eller under nær-døden-opplevelser.

Derfor spekulerer mange på om den menneskelige hjerne reagerer likt på ulike katastrofeorienterte stimuli. Det store spørsmålet som da gjenstår er hva det er som forårsaker dette, hva utløser denne responsen i en UFO-opplevelse?

Et annet argument mot Lawson og hans meningsfeller, er at det er betydelige faktorer som skiller de bortførte fra Lawsons testgruppe.

Ethvert menneske under hypnose, kan av hypnotisøren forledes til å tro nær sagt alt. Vi er utstyrt med en rikholdig fantasi - se bare på våre overleverte eventyr, og forfatteres fantasier i bokform. Under hypnose har folk fortalt fantastiske historier om romvesener i alle fasonger, om spennende reiser i universet - som de tror er sannhet. En hypnotisør kan også stille ledende spørsmål, og dermed "lage" historien slik han

vil.

Ser man på de historier som har kommet fram under hypnose utført på de mennesker som hevder å ha vært bortført, ser vi at ofrene beskriver de fremmedartede kidnapperne svært likt.

Det er ikke rom for fantasi. Kidnapperne har liten kropp, et barnslig eller fosterlignende utseende, store øyne og en munn som er smal som en sprekke.

Dessuten er historiene også like i alle hovedtrekk. De bortførte ser et fartøy, de blir tatt ombord av disse vesnene mot sin vilje, de blir behandlet som vi behandler lavtstående dyr (i mange tilfeller). De blir undersøkt, ofte smertefullt, og siden satt tilbake på bakken med ordre om å glemme.

Romskipets form, dets inngang, undersøkelsesrommet, hendelsesforløpet, alt er likt. Som om det skulle vært en faktisk hendelse.

Dersom dette er ting som blir fremkalt i ofrenes hjerter, så skulle man tro at det var mulig å finne fellestrekk blant disse personene som forteller det samme. Det er det ikke. De er ikke like. De kommer fra alle samfunnslag, alle nasjoner, alle slags religionsbakgrunn. Noen har hatt et vanskelig liv, andre ikke.

Tilfellet Betty Andreasson

Betty Andreasson var en dypt religiøs syvbarndatter, som ble hypnotisert i 1977. Hun hadde da vært plaget av uhyggelige drømmer i over ti år. Rundt en meter høye skapninger med pæreformede hoder trengte seg inn i hennes hjem i Massachusetts.

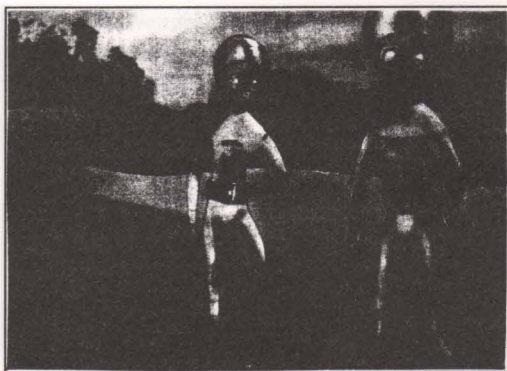
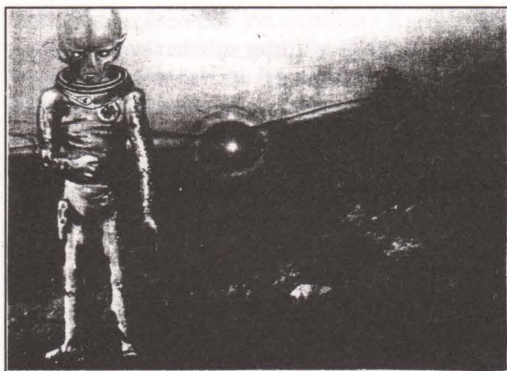
Betty Andreasson kom over en annonse som dr. J. Allen Hynek hadde rykket inn - han søkte kontakt med personer som hadde hatt UFO-opplevelser.

Hun besvarte annonsen, lettet over at det fantes noen som studerte slike ting.

Hynek viderefremmet henne til en gruppe som studerte UFO-fenomener, og sammen med en uavhengig hypnoterapeut tok de kontakt med henne.

Under mange smertefulle og anstrengende samtaler under hypnose, kom hennes historie fram:

De fremmede skikkelsene var kommet uan-

Disse tre illustrasjonene viser forskjellige typer av humanoider som er observert.

strengt inn gjennom en lukket kjøkkendør. Betty Andreasson hadde i en halvveis trance "svevet" bort og ombord i romskipet, hun ble undersøkt, og en nålsonde stukket inn i hodet hennes. Etter undersøkelsen ble hun tatt med til en fremmed verden, full av apeliggende skapninger og svevende krystaller.

En psykiatrisk undersøkelse fant henne "fri for symptomer på aktive tankeforstyrrelser eller psykiatiske problemer".

Tilfellet "Kathie Davies"

Kathie Davies (pseudonym) bodde i Copley Woods utenfor Indianapolis. I 1983, da hun var 24 år gammel, oppdaget familien et stort, rundt og avsvidd område i bakgården.

Kvelden før hadde husets elektriske anlegg fusket. Det hele var litt mystisk og minnet om de UFO-historiene de hadde hørt om. På det avsvidd området ville ingenting gro etterpå, det var uten gress om sommeren og uten snø om vinteren.

Kathie Davies brevvekslet med den nå så kjente Budd Hopkins, hun var en av de mange som kontaktet ham etter at han kom ut med sin bok "UFO - Tapte timer".

Kvinnens historie frister en utenforstående til å kalle den for sykelige fantasier. Men det ble foretatt flere avanserte psykologiske tester på henne, og resultatene viste at hun hverken var paranoid, schizofren eller følelsesmessig skadet på noen måte.

En frisk kvinne kan selvfølgelig dikte opp en historie, men hva ville hun tjene på det? Ikke oppmerksomhet, for hun vil ikke stå fram med fullt navn.

Historien er i korte trekk som følger:

Kathie hadde i sin tidlige barndom møtt et lite, fremmed vesen som undersøkte henne grundig. Den natten bakgården ble svidd, ble hun igjen besøkt, og tre fremmede stakk en nål i øret hennes til hun følte stor smerte. Tre av familiedemedlemmene hadde mystiske arr rudt bena etter denne natten.

Under hypnose fortalte Kathie at de fremmede hadde besøkt henne og gjennomført en ubehagelig gynekologisk undersøkelse.

Deretter ble hun gravid. (Hennes lege bekrefter at testene viste at hun var gravid).

Etter få måneder kom de tilbake og fjernet det levende fosteret, mens hun skrek at de ikke måtte ta barnet fra henne. Legen konstaterte at hun ikke lenger var gravid. Senere giftet Kathie seg

og fikk to sønner, uten problemer med svangerskap og fødsel. Men så kom de fremmede tilbake, og viste fram en kvinnelig skapning som lignet mer på et menneske enn dem selv.

Senere kom de igjen atter en gang, og ga henne et annet lite, rynkete og gråhudet spebarn, mens de hele tiden nøye iakttok hvordan hun instinktivt holdt barnet til brystet.

Hopkins, som ikke levner tvil om at vi blir besøkt av utenomjordiske, mener at de mystiske merkene som familiemedlemmene hadde rundt anklene, kan være merker etter f.eks. celleprøver. Han mener at de fremmede kanskje utforsker arvelige forhold, prøver å foreta kryssninger, eller forsøker å vinne tilbake en genetisk styrke eller levedyktighet som de selv har tapt?

Budd Hopkins.

Spekulasjoner

Budd Hopkins er bare en av mange som prøver å finne ut hvorfor vi blir besøkt - dersom vi blir det. Spekulasjonene er mange, og det er bare fantasien som setter grenser. Disse bortførelsene med påfølgende undersøkelser, er av en helt annen karakter enn de historiene kontaktpersonene forteller, selv om de går ut fra samme grunntanke om at UFOer er romskip fra andre verdener.

Det finnes selvsagt mange kritikere som avviser disse beretningene som nonsens. Også ufo-

loger stiller seg skeptiske, for som Bruce Macca-bee, kjent ufolog, fysiker og billedgransker, uttalte: "Denne bølgen av påståtte bortførelser vil få all verdens skrullinger til å gå ut av sitt gode skinn".

Dersom "skrullingene" har dukket opp og hoppet på denne "bølgen", så er det i så fall svært få av dem, og de skiller seg klart ut.

Jeg synes ikke det tjener noen hensikt å spekulere i hvorfor vi eventuelt blir besøkt av utenomjordiske, all den tid vi ikke har bevis for at dette skjer.

Men det er ikke tvil om at alle disse menneskene forteller likelydende historier. **Hvorfor gjør de det?**

Selv om det er et helt nytt psykologisk fenomen, eller det er virkelige hendelser, **må vi nå forlange forskningsinnsats!**

Disse menneskene er totalt forskjellige, de er ikke mentalt forstyrret eller syke, de har ikke noe å tjene på å fortelle om sine opplevelser (heller det motsatte), de bor geografisk langt fra hverandre, så det kan vel neppe gå inn under "hysteriske smittevirkninger". Man **skal** være skeptisk, men ikke så hissig på å bortforklare som å forklare.

En kjent skeptiker er utrettelige Philip Klass. Han påpeker ganske riktig det faktum at ingen av de bortførte har noen gang kommet tilbake med håndfaste bevis, en souvenir for eksempel. Og han sier: "Hvorfor har ikke en eneste av dem noensinne anmeldt kidnappingen til FBI?"

Jeg undres, dersom Philip Klass hadde hatt en slik opplevelse, ville han da ha kontaktet FBI? Ville han ikke da bli tatt som en sprø tulling? Ville det ha gitt noen resultater?

Tenk heller som så, at en mentalt forstyrret person ikke ville ha slike betenkeligheter. Han ville ikke brydd seg om folkesnakk og idiotstempel.

Den normale, alminnelige mann i gata er klar over at en bortførelse av utenomjordiske er noe man ikke har forståelse for i FBI.

Hvorfor latterliggjøring?

De fleste offentlige myndigheter avviser fenomenet UFO. I 1969 trakk den amerikanske regjeringen seg formelt fra UFO-etterforskning, fordi

fenomenene ikke fortjente seriøs granskning. Hvorfor er ikke dette fenomenet et verdig studieobjekt, og hvorfor blir det latterliggjort?

Det er et seiglivet fenomen som ikke vil la seg undertrykke. De samme myndigheter som avviser dette fenomenet, har ingen betenkeligheter med å gi midler til teologisk forskning, og å offentlig godta en religion som heller ikke gir håndfaste bevis på sannheten. Dersom en av de påståtte ofrene av en bortføring hadde kommet med følgende historie, ville reaksjonen vært en helt annen:

“Noe underlig skjedde med meg i dag da jeg var på vei hjem fra jobben! Et blendende lys omfavnet bilen, og den stoppet av seg selv. Det var et Under! Inne i dette skinnende lyset kunne jeg se en skikkelse, og se, Jesus Kristus kom i mot meg! Jeg trodde han kom for å hente meg, og jeg falt på mine knær for å be om nåde for mine synder. Men han fortalte meg at min tid ennå ikke var kommet. Han viste meg inn i himmelen, og hvilket herlig sted det var. Engler var der, og mye som jeg ikke kan beskrive. Han, Jesus - Guds sønn - sa til meg at verdens synd var så stor, så stor. Så førte han meg tilbake til bilen igjen, men han lovte meg at tiden snart var inne til å komme igjen for å dømme levende og døde. Og jeg bestemte meg der og da at jeg ville bruke resten av mitt liv på å forkynne Hans Budskap. Han finnes virkelig, det har jeg fått bevis for!”

Personen med denne historien ville ikke blitt latterliggjort.

Sannsynligvis ville han blitt sett på som en dypt religiøs person som hadde hatt en åpenbaring. Man ville sett på ham med respekt.

En religion, eller tro, er akseptert. Selv om det er mye verre å forske på enn UFO-fenomenet, rent vitenskapelig sett.

Er vi redde for å miste vår religion, dersom vi får ny viten? Dersom vi finner ut at det finnes energier vi hittil ikke har kjent til, dersom det finnes planeter ute i det uendelige univers som er bebodd, ville det få de troendes Gud til å bli mindre? Ville ikke det bare gjøre Ham større?

J. Allen Hynek uttalte nokså treffende at “det er en universell tendens til at vi i selvgodhetens navn nekter å anerkjenne noe vi ikke vet fra før”. Det er oss mennesker i et nøtteskall, dessverre.

Andre teorier

Selv om det virker som om det er romskip folk flest tenker på når de skal prøve å forklare hva UFO er, så er det mange andre teorier ute og går.

Jeg hopper bukk over dem som mener at de er djevelens verk, og de som mener at UFO er sjelens måte å forflytte seg på. Disse menneskene ville sannsynligvis vært blant dem som kalte urtekyndige for hekser, eller blant dem som prøvde å snikmyrde oppfinnere fordi de tuklet med Guds skaperverk.

Tanken om at en del av UFOene er en type energi som vi ennå ikke har oppdaget, er det mange som finner fristende og spennende. Tidligere har UFO-NORGE utgitt et spesialhefte om jugoslaven Nikola Tesla, også kalt vekselstrømmens far. Han samarbeidet med Thomas Alva Edison, og sistnevnte stakk av med mye av æren som burde ha tilfalt Tesla.

Tesla mente at den elektrisiteten vi fremdeles bruker i dag, ikke bare er uheldig, men direkte farlig. Selv laget han verdens første lampe uten ledning, bl.a. ved å fange inn og overføre den elektrisiteten som finnes i naturen via en antenne på taket. Hele universet er bygget opp ved hjelp av den, hvorfor ikke benytte den, mente han.

Tesla var en meget spesiell og begavet mann. Men dessverre så døde hans oppdagelser og oppfinnelser i stor grad med ham, da han “oppbevarte” alle tegninger i hodet.

Men vi burde så absolutt prøve å forske videre i hans fotspor. Vi har i sannhet bruk for alternative energiformer.

Besøk, men ikke fra rommet

Fysikere som leter etter ligninger for å kunne anslå hele universets masse, har foreslått en annen teori: Enn om det eksisterer et slags skyggeunivers ved siden av vårt eget? Kan vi klare å forestille oss muligheten av et univers med færre eller flere dimensjoner? Et univers med for eksempel bare to dimensjoner, eller så mange som ti?

Eller et univers der tiden ikke flyter én vei slik som i vårt? Der fortid, nåtid og framtid eksisterer samtidig?

Mange romanforfattere har vært fascinert av tidsreiser. "Jenta fra framtiden", het en serie som nettopp gikk på TV.

Denne piken reiste langt bakover i tiden, og ble dermed ikke berørt av det paradoks som andre forfattere har tenkt seg; nemlig at en person reiser noen få år bakover i tiden, og dermed kan møte seg selv. Hva skjer da? Det er ikke så enkelt å tenke seg at tiden opphører eller kan manipuleres med, og i alle science-fiction-historier finnes det en grense, en orden, regler som ikke kan brytes. Man kan ikke gjøre ting ugjort, er moralen.

Men i én spesiell film jeg så, var nettopp dette mulig. En manns bror døde i ung alder, og mannens reise i tid forandret på dette. Da reisen endte i nåtid igjen, levde broren i beste velgående. Vilt tankespinn, javel. Men til og med i tegneserien Donald Duck, sysler Petter Smart med tidsreise-maskiner. Det har til alle tider vært vårt hemmelige og umulige ønske. Kanskje fordi det alltid er så mye vi skulle ha gjort på en eller annen måte, når vi betrakter fortiden. Historien burde ha lært oss at vi ikke skal gjøre narr av nye tanker, om de er aldri så ville. La oss gjemme teoriene om andre dimensjoner i et hjørne av hodet, sammen med andre teorier. Om noen år må vi kan hende ta dem fram og pusse litt på dem, fordi vår verden ser annerledes ut enn i dag.

Den mest avanserte vitenskapen av i dag, sysler faktisk med slike teorier. La oss si heldigvis, for selv om det forløpig er fri fantasi, så viser det seg at det opp gjennom tidene har vært de modigste forskerne som har funnet flest svar.

Foregår UFO-opplevelsene inne i vårt eget hode?

Den sveitsiske psykologen Carl Jung funderte på om ikke det fantes en slags kollektiv underbevissthet. Et område av det underbevisste som inneholder informasjon om hele menneskehetens erfaringer, og ikke bare det individets. Dette lageret inneholder universelle symboler som Jung kalte arketyper. Disse arketyperne viser seg spontant i drømmer og syner, og fremkaller sterke følelsesmessige og fantasifulle meninger om hva de er. En slik forestilling er f.eks. "mandala"

- et skiveformet symbol som står for helhet eller totalitet. Jung mente at UFO ikke var ekte gjenstander, men mandalaer som ble sett på himmelen av folk som lengtet etter harmoni og sinnsro.

Det kan så være - men da lurar jeg fælt på hva det er de menneskene lengter etter, de som ser sigarer, bananer, opplyste juletrær eller appelsiner?

Spøk til side - det er faktisk mange som mener at UFO-fenomenet bare eksisterer i hodene våre. Hjernen vår er minst liké lite utforsket som universet er. Har du noen gang hatt en slik drøm der du er fullt klar over at du drømmer? Ofte kan drømmens innhold kontrolleres og styres bevisst. Vi er ikke våkne, men vi sover heller ikke - vi befinner oss et sted i mellom. Selv om drømmene virker reelle nok, kan tingene vi gjør virke helt absurde, og omgivelsene helt abnorme.

En mann hadde en slik opplevelse, der han i drømmen trodde at en atombombe hadde eksplodert i hagen hans.

Han ble ikke redd, alt han gjorde var å gjespe, og legge seg til å sove igjen.

En type hallusinasjoner ligner på denne type drøm. Dersom en person blir holdt i mørke og stillhet, begynner hjernen hans å lage sine egne inntrykk - av lyd, syner og følelser.

Den britiske ufologen Jenny Randles' studier viser at mange UFO-vitner opplever en følelse av tidløshet og sansemessig isolasjon, der vitnet føler at UFOet midlertidig suger en inn i et slags tomrom, der bare vitnet og fenomenet sameksisterer.

Randles går enda et hakk videre i sine spekulasjoner, og lurar på om vitnenes subjektive inntrykk i enkelte sjeldne tilfeller er sterke nok til å manipulere den objektive virkelighet. Sagt med andre ord: Vitnet kan faktisk klare å fotografere noe han eller hun ser, selv om gjenstanden ikke eksisterer i virkeligheten.

Dette høres fantastisk ut, og det blir også forkastet av de fleste andre forskere, men med denne teorien utelukker ikke Randles kontakt med utenomjordiske!

Det kan være slik de utenomjordiske kontakter mennesker via bevisstheten, sier Randles, og ikke gjennom sin avanserte teknologi. En spesielt mottagelig person kan tjene som en slags

radiomottager for de kosmiske vesenene.

Vår hjerne - en ufattelig ressurs

Den grå, grøtlignende klumpen på halvannen kilo som vi går rundt med innenfor pannen, er et gåtefullt organ som forskerne har studert intenst de siste 50 år, dog uten å lykkes i å fravriste den dens innerste hemmeligheter.

Hjernen består av ca. seksten milliarder celler, som er istand til å bearbeide mer enn det tidobbelte antall informasjonen **hvert sekund**.

I følge partikkelfysikkens teorier suser milliarder av nøytrinoer gjennom hjernens celler mens du leser denne setningen!

En oppdagelse man har gjort innenfor moderne hjerneforskning, er at hjernens milliarder nevroner, eller hjerneceller, er samlet i to hemisfærer. Hver av de to hjernehalvdelen har forskjellige egenskaper og evner. Den ene delen er dominerende, den andre vikende, men begge er i stadig kommunikasjon med hverandre.

Den venstre, dominerende hjernehalvdelen er setet for logiske, tidsoppfattende, analytiske, verbale og matematiske evner, og har blitt kalt setet for mennesket som fornuftsvesen.

Den høyre halvdelen er derimot en intuitiv, ikke-verbal bevissthetsbunt. Den sanser forhold i tid og rom, helheten i tilværelsen og inneholder evnene til å drømme, gjenkjenne ting samt krea-

tivitet.

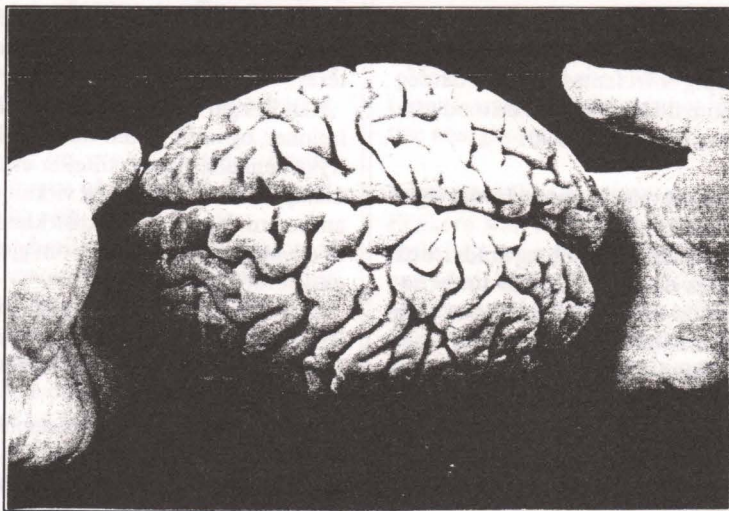
Parapsykologene ble interessert i denne forskningen, og funderte på om den intuitive hjernehalvdelen også huser PSI-kreftene.

Forhåpentlig får vi svar på det en gang i framtiden, for forskningen fortsetter.

Når noen påstår at det er mulig at mange UFO-opplevelser finner sted i vår fantasi, er det ikke så rart at mange reagerer negativt. Man blir jo direkte beskyldt for å lage historier som ikke er reelle. Ordet hallusinasjon har en dårlig klang, og får oss til å tenke på sinnsforvirring eller droger. Dessuten er en stor mengde rapporter forsynt med mange vitner. Som eksempel kan nevnes en lysende gjenstand som iakttas av 100 mennesker. UFOet bråstopper, gjør halsbrekkende manøvrer, og forsvinner nordover. Den blir sett av et utall mennesker i neste by, den blir tatt inn på radar, den blir fotografert...

Kan dette være noe som er skapt av menneskers sammenfallende fantasi? Det høres utrolig ut.

Her i Norge kan vi tenke tilbake til Hessdalen der man fra 1981 til 1986 kunne observere UFO mer eller mindre kontinuerlig. Dersom dette fenomenet i utgangspunktet stammet fra fantasien til et menneske, så må det i så fall ha fått eget liv etter hvert. Det skaper perspektiver som er ganske så vanskelig å tenke seg for et vanlig

Den menneskelige hjerne.

menneke.

Vi bruker ikke bevisst mer enn ca. 10% av vår hjerne, og vitenskapen innrømmer villig at den intet vet om mulighetene for de resterende 90%.

Samtidig som det er skremmende å tenke på at vi har ressurser til å gjøre nær sagt hva som helst, er det også en pirrende tanke, fylt av håp.

Det som vi ser på som naturlig, er vår verden slik vi hittil kjenner den. Det vi ikke har lært noe om, det vi ikke kjenner til, kaller vi for overnaturlig. Vi frykter det, vi hater det, vi bekjemper det. Vi vil ha vår verden slik den er, med de naturlovene vi kjenner til og med fire dimensjoner (høyde, bredde, dybde, tid). Jovisst ønsker vi utvikling, men kun på det teknologiske området. Vi kan gjerne finne opp maskiner til å gjøre nær sagt alt, men kan ikke tenke oss at det finnes en lettere vei; at vi kan gjøre det selv, med vår tankekraft!

Nå er raketter, satellitter og romferger vanlige, men jeg kan godt huske da vi hørte på radioen at mennesket hadde tatt de første skritt på månen. Vi fór ut, og tittet mistenksomt opp på den store lysegule kulen høyt der oppe. Kunne det være mulig? Det virket ulogisk - hva i all verden var vitsen med at folk skulle opp til månen?!! Jeg var en liten pike som forsto at man kunne trenge fly til reiser jorden rundt, men syntes det var totalt unyttig å gå på månen. Utviklingen gikk så fort, sa en gammel nabo, at han forsto bare en brøkdel av det som avisene skrev og radioreporterne leste opp. "Det er rart å tenke på at mine barnebarn blir mange ganger klokere enn meg!"

Jo, vi har hatt en rivende teknologisk utvikling. Men er vi så mye klokere? Mon tro om vi ikke bare har gått over til å bruke den delen av hjernen som kan konstruere maskiner og hjelpemidler, og at vi samtidig stengte for eldgamle sannheter og visdom våre forfedre behersket?

Det vi kalte for vår logiske sans, bestemte hva som var virkelighet. Slik at vi nok har gått framover, men også tilbake i utvikling. En eller annen gang underveis ble logikken til en sperre, ikke et hjelpemiddel.

Er det vi kaller mystikk og mysterier, uløste gåter, ting vi egentlig har svaret på inne i vår hjerne? En ressurs som vi har forkastet, glemt, og som ikke har fått lov til å gjennomgå en

utvikling? UFO, telepati, klarsyn, magi, reinkarnasjon, spøkelser og bankeånd, hekserier, astrologi, spiritisme, besettelse, healing, voodoo, og mye mye mer. Vi kaller det med en fellesbetegnelse for det overnaturlige, fordi det ikke passer inn i vår logiske teknologiske verden.

Hvordan komme videre?

Når man strikker en genser, og oppdager at man halvveis mistet en maske, må vi gå tilbake og plukke opp denne masken for at resultatet skal bli bra. Kanskje vi burde granske gamle overleveringer og legender, og ikke være så snare til å putte mennesker med spesielle evner i en negativ bås.

I det siste har telepati vært gjenstand for granskning. Menneske kan samtale over store avstander uten hjelpemidler. Det er da en positiv ting?

Men man har ikke funnet den delen av hjernen hvor dette kan spores, slik som synsinntrykk og taleevne, vi kan ikke putte fingeren på et sted og si: Slik er det!

Derfor har vi forkastet det. Det er jo til og med stikk i strid med vår elskede logikk!!

For all del, jeg nedvurderer ikke den teknologiske utviklingen. Jeg prøver bare å peke på tanken at vi må samle våre kunnskaper for å komme videre, på rett vei. Slik som tilstanden er nå, er menneskene det største skadedyret på planeten vår. Vi er de eneste skapningene som bruker hjernen vår til å finne opp kompliserte ting, og vi er den eneste skapningen som nekter å følge naturlovene. Jeg vil gå så langt som til å påstå at dersom vi hadde tatt med oss våre forfedres visdom, hadde vi kommet mye lenger, også teknologisk.

For å sitere George S. Trimble, leder for NASA's senter for bemannede romskip: "De største hindringene for alle vitenskapelige fremskritt er de menneskene som nekter å innse at det utrolige faktisk kan skje."

Legender og overleveringer

Ingen vil vel gå bakover til de såkalte mørke århundrer, der ethvert fremskritt ble slått ned på fordi det var den ondes verk.

Religionen har vært menneskets utviklings

største fiende, til alle tider. Det finnes nok godt, og det finnes ondt, men vi har hatt en stygg uvane med å kalle det velkjente for godt og det ukjente for ondt. Vi har opphøyd oss til målestokker for riktig og galt, alt etter som kunnskapen vår er.

Vi forstår i dag ikke de legendene vi har fått overlevert. De har et fargerikt språk, og beveger seg heller på områder som vi kaller overnaturlige.

Våre forfedre forsto dem kanskje heller ikke, men de levde etter dem fordi de så resultater.

Kunne vi bare klare å flette dem inn i vår tidsalder, ville vår utvikling tatt et mektig kvan-
tesprang.

Yakima-indianerne har et sagn om en rødøyet mann med helbredende krefter, som kom og levde sammen med stammen. Da han ble gammel, ba han om å bli ført til et bestemt sted for å dø. Etter at han var død, landet en gjenstand fra himmelen, tok kroppen hans ombord og fløy tilbake til himmelen.

Mange ufologer har interessert seg for dette stedet, fordi det har blitt rapportert en anelig mengde UFOer nettopp der. Noen hevder at det er et såkalt "vindu" der, slik som i Hessdalen. Et sted som besøkes av såkalte UFOer og hvor dette fenomenet kan iakttas over tid.

Antagelig ble denne mannen ansett som en slags sjaman blant indianerne, på grunn av sine evner, og det får meg til å tenke på at vår historie er full av kvinnelige og mannlige "sjamaner" - mennesker som utførte utrolige ting.

En urgammel kraft?

Naturfolk er overbevist om at det i alt levende og alt livløst skjuler seg en ånd med bevissthet, og med krefter som ofte kan virke mektige. Når et dyr blir drept, må man ikke glemme å takke dets ånd for føden kjøttet gir. Før et tre blir felt, utføres ritualer for å blidgjøre dets ånd.

For mange er ikke døden svært forskjellig fra livet. Eneste forskjell er at de døde er ulegemlige, og at de derfor har større krefter.

En måte som siden tidenes morgen har vært brukt for å komme i forståelse med ånder på, er å bygge helligdommer eller altre for dem. Kanskje kunne man få ånden til å bo i dem, og på den

måten kontrollere den. Alle medisinnmenn, stammeprester eller sjamaner har hatt en instinktiv forståelse av forholdet mellom sinn og kropp. Moderne forskere har heldigvis begynt å få forståelse for dette, og bekrefter at sinnet har en mystisk evne til å påvirke kroppslige lidelser. Kanskje er sjamanens kunnskaper den "masken" vi må hente opp igjen i "strikketøyet" vårt?

Fra ulike legender som har blitt overlevert oss, har det gått klart fram at når mennesker har lært seg å kontrollere de kosmiske krefter, er det ikke bare i stand til å kontrollere og styre elementene, men også de krefter som kommer fra jorden.

I kristne skrifter fra oldtiden fortelles det om en mann som kalles Simon Mager eller Simon Gnostikeren. Kirkefedre betraktet ham som opphav til alt kjetteri, og ødela effektivt alle tekster og skrifter som omhandlet ham og hans evner. Han kunne gjøre seg selv usynlig, anta skikkelsen til andre mennesker, trenge gjennom steinmurer, gå uskadd gjennom ild, og fly gjennom luften.

Kirkens menn forsto selvsagt ikke dette, og som vi fremdeles gjør i dag, avviste de det ukjente - og kalte det djevelens verk.

I dag vet vi så pass om vår hjerne, at det er mulig ved hypnotisk suggesjon å fjerne hele grupper av celler fra kroppens overflate, så som vorter.

For 40 år siden postulerte hjerneforskeren og nobelprisvinneren Sir John Eccles at det i hjernen finnes en ukjent, PK-lignende kraft, som kan prestere mirakler.

Den amerikanske biofysikeren R.A. McConnell skrev i 1975 at han var overbevist om at dersom det fantes vitenskap og sivilisasjon et par tiår fram i tiden ville fysikere, biologer og psykologer basere sin grunnleggende forskning på forståelse av den psykiske energien.

Er vi endelig i ferd med å innse at det finnes mye som gjenstår å læres, som kanskje strider mot vår nåværende viten?

Det vil i så fall få stor betydning for oss som arbeider med UFO-fenomenet.

I dette heftet har ordene "tro" og "religion" forekommet ofte, og som regel med negative fortegn. For å få det til å balansere litt, blir dette heftets "dessert":

Sitater fra De Gyldne Skrifter

Det finnes en legende som er spredd over hele verden, som har blitt videreført gjennom mange tusentalls år, og som kalles "Den Gyldne Tiden".

Legenden forteller at det har vært en periode i menneskets historie, der størsteparten av menneskeheten var mer intelligent enn nå. Skrifter fra denne gyldne tid viser at i den tiden var vitenskapen en del av religionen gjennom de første menneskers historie.

Vitenskap og religion ansås som tvillinger, like udelelige, og det må ha vært ubegripelig for prestene på den tiden at det ikke alltid skulle være så.

Det var to sider av samme sak!

Man lærte at mennesket var en spesiell skapning, fordi det hadde en sjel som aldri kunne dø. Kroppen vendte tilbake til jorden, og frigjorde på den måten sjelen. Dette var hele religionen. Så fulgte leksjoner i vitenskap, eller retttere sagt prinsippene i naturvitenskap. Uten teologi lærtes klare og enkle fakta. For når mennesket kjente til vitenskapen, ville de få en bedre forståelse og enighet med sin "himmelske fader".

De såkalte Naacal-tavlene var skrevet på "Naga-Mayaspråket", i følge James Churchwards, som oppsporet dem i et tempel i Burma. Tavlene berettet om Skapelsen, og om mennesker som levde for mer enn 50.000 år siden og, som sagt, var mer intelligente og fornuftige enn vi er i dag.

At det var vitenskap på meget høyt nivå, forstår man når man i Naacal-skriftene kan lese om nøyaktige beskrivelser av elektroner, atomer og partikler.

Det samme kan man finne i mange av inskripsjonene på Nivens meksikanske tavler.

William Niven var mineralog, og arbeidet i Valley of Mexico. Der fant han spor etter sivilisasjoner som fantes der for titusener av år siden, under tertiærtiden. Funnene var mangfoldige; krukker, figurer, graver, veggmalerier og mye mer. Som f.eks. 2.600 steintavler.

En av disse stenene ser ut som en del av et alter. Den er to meter høy, halvannen meter bred og femten centimeter tykk, og veier over ett tonn. Innskriften er en dedikasjon til de "Hellige Fire, de fire fremste store kreftene som utgår fra Skape-

ren".

Hvordan og hvorfor religion og vitenskap skilte lag, vet vi ikke. Men det førte til undergang.

Kanskje var det presters maktbegjær eller mangel på ydmykhet. Uansett så gikk både vitenskap og religion tilbake i utvikling. Fordi de hadde bruk for hverandre.

Religion er i vårt samfunn isolert fra vår hverdag. Det er noe som utøves i kirker, og en velkjent uttalelse fra religiøse ledere er at **man skal ikke alltid forstå med hjernen, man skal tro med hjertet**. Det vil si at de pålegger oss å tro på det de selv har funnet ut er riktig - og Bibelen har blitt redigert til å passe til deres synspunkter.

Vitenskapen krever bevis og dokumentasjon før noe som helst godtas som realiteter. Feilen hittil har vært at man ikke vil forske på ting som virker uforståelige - det er lettere å forske på saker som vår hjerne allerede anser som fornuftige.

Kanskje er det på dette punktet begge har gjort en stor bommert?

Ved å flette religion og vitenskap sammen igjen, kan de overlappe hverandre og skape den helheten vi hittil har savnet.

Hvem vet, kanskje vi da vil oppleve at vi kan få beviser for at vi har en sjel som lever uavhengig av kroppen? Eller at vi lærer om tidsreiser i barneskolen?

Mennesket er en skapning med uendelige muligheter. Vi har en lys framtid i møte, dersom vi kan vinne over oss selv. Det er litt av et paradoks, det at vi er vår egen verste fiende.

Men når det positive framheves og elskes, mister det negative sin makt. Det burde vært vår viktigste leveregel for fremtiden - også for oss ufologer.

I senere numre av tidsskriftet "UFO" vil vi se nærmere på de forskjellige teoriene som vi ikke har studert nærmere her.

Hvis noen av leserne sitter inne med en bærevordig teori om hva UFO-fenomenet kan være, så kontakt:

**Torfrid Urdal
Rygg
4448 GYLAND**

BUDSKAPET FRA JORDEN

"Dette Voyager romskipet er bygget av Amerikas Forente Stater. Vi er et samfunn på 240 millioner innbyggere blant de mer enn fire milliarder som bor på planeten Jorden. Vi mennesker er fremdeles oppdelt i nasjonalstater, men disse er nå hurtig på vei til å bli en enkel, global sivilisasjon.

Vi sender dette budskapet ut i universet. Det kan sannsynligvis overleve en milliard år til en fremtid hvor vår sivilisasjon er fundamentalt endret og jordens overflate ikke kan kjennes igjen. Blant Melkeveiens 200 milliarder stjerner er der noen - kanskje mange - som har bebodde planeter. Hvis en slik sivilisasjon fanger opp Voyager og kan forstå dens budskap, så lyder det slik:

Dette er en hilsen fra en fjern liten verden, et utvalg av våre lyder, våre bilder og musikk, våre tanker og følelser. Vi forsøker å overleve i vår tid, slik at vi kan leve i deres. Vi håper en gang, etter å ha løst de problemer vi står overfor, å slutte oss til en galaktisk sivilisasjon. Denne platen uttrykker vårt håp og gode hensikter i et enormt og fryktinngytende univers".

Jimmi Carter
President for Amerikas Forente Stater
Det Hvite Hus
16. juni 1977

Hver av de to Voyagersondene (skutt opp i august/september 1977) medfører en grammofonplate av kopper. Platen har en diameter på 30 cm, og kan avspilles med en nål som er anbragt på sonden. Platen inneholder 116 bilder, 90 minutter musikkinnslag, samt hilsener på 55 språk.